

[Løvig Simonsen]

nen forvolder, vil der være tale om en særdeles god investering. Jeg skal i denne forbindelse tillade mig at nævne, at en dansk virksomhed, Niro Atomizer, producerer et røg-gasrensingsudstyr, som i øjeblikket kun afsættes til USA, idet der ikke har været muligheder for et dansk hjemmemarked på grund af manglende krav, ligesom der ikke har været muligheder for et europæisk marked på grund af manglende fælles krav. Det kan oplyses, at virksomhedens rensningsudstyr er så anerkendt i USA, at USAs miljøminister anvender metoden til definition af kravene til de amerikanske kulkraftværker.

Vi vil som tidligere nævnt se positivt på forslaget og tilsiger velvillig udvalgsbehandling.

Finn Jørgensen (KF):

Jeg synes, det er udmærket, at vi også ved denne lejlighed erindres om, at dansk energipolitik ikke er uden væsentlige miljøproblemer. Når vi drøfter kulfyrede kraftværker, er det i almindelighed sådan, at miljø- og sikkerhedsproblemer interesserer os væsentligt mindre, end når vi drøfter spørgsmål om eventuel kernekraft, også selv om miljøproblemerne i forbindelse med a-kraft er langt mindre end ved kulfyrede værker. Alligevel synes jeg det er godt, at vi får lejlighed til at berøre emnet.

Beslutningsforslaget interesserer sig ganske grundigt for et af miljøproblemerne ved kulfyring, men også kun for ét af dem, for der er jo væsentligt flere problemer. Der er hele problematikken med de faste affaldsstoffer, og så er der det, der i det hele taget kommer fra forbrænding, og som måske er et endnu større luftforureningsproblem, nemlig kuldi-oxidforureningen.

Der er i beslutningsforslagets bemærkninger redegjort ganske grundigt for, hvorledes vi har medindflydelse på forsuren i Sverige, hvor problemet er ganske aktuelt. I almindelighed forestiller man sig, at den danske indflydelse på den svenske forsuren er ganske betydelig. Derfor kan det være rigtigt – uden at forklejne, at vi har indflydelse på det – at gøre opmærksom på, at det er et meget begrænset bidrag, vi fra dansk side yder til den svenske forsuren. Måske er det af størrelsesordenen 3 pct., og det er væsentligt mindre end – vel under 1/3 af – den indflydelse, Sverige selv har på det samme problem.

Det er også således, at en lang række andre lande, Polen, Rusland, Øst- og Vesttyskland og Storbritannien, bidrager til forsuren i Sverige.

Heldigvis viser målinger af luftforureningen i Københavnsområdet, foretaget gennem 1970'erne, at der er en faldende tendens for så vidt angår luftforureningen i området, men desuagtet er der grund til at være opmærksom på de problemer, der er peget på her, specielt svovlforureningen. Ny viden viser, at der er risiko for, at luftforureningen har større og mere udbredte skadevirkninger, end vi hidtil har antaget. Det har hidtil været kendt, at nedfald af svovlforurening over svenske og norske søer har bevirket en skadelig forsuren af søerne, og der er nu også grund til at antage, at de virkninger, der kommer i skandinaviske nåleskove fra den samme forurening, er ganske betydelige.

Vi må nok se i øjnene, at den energiplanlægning, der er på trapperne i de kommende år, med fortsat overgang til kulfyring og et stigende elforbrug, alt andet lige vil indebære en øget svovlforurening. Derfor synes jeg, det er gunstigt, at der allerede er igangsat et arbejde i amtsråd, kommuner og miljøstyrelse for i 6 byer ud over København at få tilvejebragt en vurdering af, hvorledes luftforureningen udvikler sig herhjemme. Dernæst er der jo, som miljøministeren har gjort rede for, under ministeriet nedsat et forsursudvalg med en bred sammensætning, der skal tilvejebringe et ordentligt beslutningsgrundlag, således at vi kan tage stilling til, hvilke luftforureningskrav der i fremtiden skal stilles særligt til kraftværker, som jo er de største luftforureningskilder.

Selv om problemet erkendes, synes jeg, at det, når der er sat et så stort og omfattende arbejde i gang, vil være forkert at træffe forhastede beslutninger, og at det vil være forhastet at træffe beslutninger på nuværende tidspunkt, ikke mindst når resultatet af det udvalgsarbejde, der er i gang, kan ventes i løbet af kortere tid. Så har vi et grundlag, hvorpå vi kan tage stilling til, om det vil være rigtigt at forlange skærpede luftforureningskrav. Derfor må beslutningsforlaget i hvert fald på nuværende tidspunkt afvises, og en afgørelse må afvente resultatet af det igangværende udvalgsarbejde m.v.

Må jeg afslutningsvis sige, at selv om det kan være vigtigt at få den drøftelse, er det